

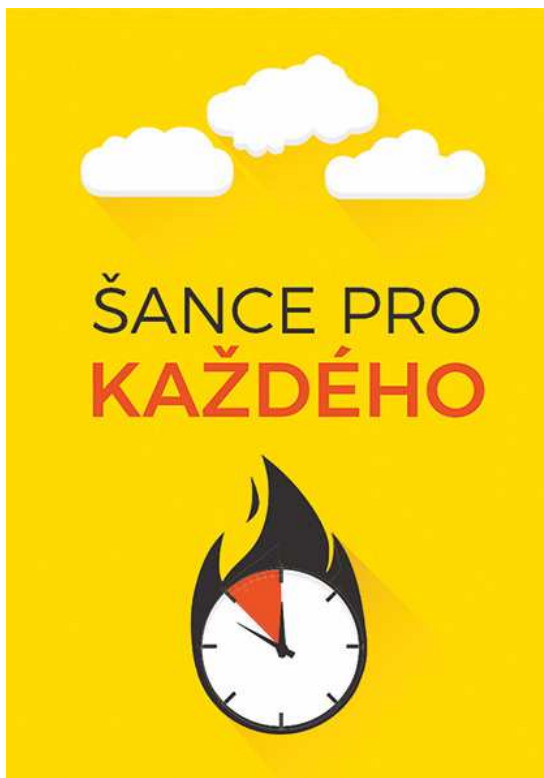
Šance pro každého

ÚVOD

K našemu životu patří nejen radostné chvíle, ale také nemoci, stáří a nakonec odchod na věčnost. Všichni to dobře víme. V hloubi duše však cítíme, že život smrtí nekončí. Dokazují to nejen svědectví těch, kteří prožili klinickou smrt, ale i zkušenosti a výroky lidí, kterým odešel blízký člověk. Také v televizních zprávách již mnohokrát zaznělo: Náš kolega z divadla odešel do „hereckého nebe, populární zpěvák se na nás dívá z „hudebního nebe“... Nejrozumnější lékařská péče nám může sice život prodloužit, ale nemůže nás učinit nesmrtelnými. Téma smrti, odchodu na věčnost, vyvolává v lidech nepříjemné pocity nejistoty a strachu. Ježíš Kristus říká: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí. Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky.“ Vzkříšený Kristus je základem, zdrojem a garantem budoucího vzkříšení člověka. Ježíš mluví ve svém Slově – Bibli o dvou formách života po smrti. Jedna je život s Bohem: v plnosti lásky, radosti a pokoje. Druhá je život bez Boha: v zoufalství, bezútěšnosti, osamocení, bezvýchodnosti.

NEBE - ŽIVOT S BOHEM

V životě každého člověka se vyskytují okamžiky vnitřního štěstí: prožitky harmonie, bezpečí, svobody, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky a naděje... To vše je jen předtuchou toho, co to znamená „žít v plnosti v nebi“. Již na této zemi tedy můžeme okusit něco málo z tajemství toho, pro co jsme stvořeni, co nám Bůh nabízí. Něco málo z tajemství nové formy života ve stálém společenství s Bohem.

Bible říká: „Co oko nevidělo a co ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují...“

(1. Korintským 2,9)

PEKLO - ŽIVOT BEZ BOHA

Naproti tomu „peklo“ je život bez Boha. Je to důsledek „minutí se cíle“, kterým je pro člověka život s Bohem. Peklo je stav prohry života, nenaplnění, osamocení, beznaděje, zoufalství. Člověk do této bezvýchodnosti není nikým uvržen. Každý z nás se ale

do ní může dostat sám, když se sobecky a pyšně uzavírá do sebe a říká Bohu: „Já tě nepotřebuji, vystačím si sám“. Takový člověk pak vytváří ostatním lidem i sám sobě „peklo“ tím, že všemi pohrdá, že žije v permanentní zášti. Jeho srdce se stává tvrdým jako kámen, „soběstačným“, neschopným soužití s dalším člověkem, natož s Bohem. Láska se nevnučuje násilím. Láska se stává bezmocnou tam, kde je odmítána.

ŠANCE PRO KAŽDÉHO

Každý člověk dostává od Boha během svého života šanci. Bůh nás tak miloval, že poslal na svět svého Syna, aby každý, kdo v něho uvěří, nezahynul, ale měl život – život věčný. Kristus nás svou obětí na kříži osvobozuje od moci hříchu a smrti. Svým vzkříšením nám otevírá přístup k novému, smysluplnému, věčnému životu. Nikdo se nemusí bát toho, že by byl předem zatracen. Nikdo není určen k zániku a nicotě. Každý může žít smysluplným životem. Každý může přijmout Krista jako svého osobního Zachránce a Spasitele a žít životem, který mu připravil Bůh.